

Dániel könyve – Kilences szám

Az első angyal üzenete

Jeff Pippenger

2023-12-04

Dániel első fejezete a Jelenések tizennegyedik fejezetének első angyali üzenetét jelképezi. Jójákim jelképesen azt azonosítja, hogy ez az első angyali üzenet felhatalmazása, nem pedig annak megérkezése a „vég idején”. Valamennyi próféta a vizsgálati ítélet „utolsó napjait” azonosítja, így e fejezet 2001. szeptember 11-ét ábrázolja, amikor a száznegyvennégyezer megpróbáltatásának folyamata megkezdődött. Malakiás harmadik fejezetében ez a folyamat tisztítási folyamatként van bemutatva, amikor egy követ előkészíti az utat a szövetség Követe számára, hogy hirtelen eljőjön templomába. Az a követ, aki előkészíti az utat, aki egyben a pusztában kiáltó „szó” is, maga is próba, amely a tisztítási folyamat részét képezi. Malakiás harmadik fejezetében a száznegyvennégyezer Lévi fiaiként van ábrázolva. Lévi fiai azokat jelképezik, akik Mózes követe mellett álltak az aranyborjú lázadásában, amely a fenevad képmását jelképezte.

A fenevad képmásának próbáján való átmenetel egy másik bibliai szemléltetése annak a három próba közül a másodiknak, amely a megtisztítási folyamatot alkotja. Lévi fiainak át kell menniük azon a próbán, mielőtt elpecsételtetnek.

Ezékiel könyvének nyolcadik és kilencedik fejezetében bemutatott megpecsételések egy újabb szemléltetése annak a megtisztítási folyamatnak, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött. A nyolcadik fejezetben azok, akik Jeruzsálemben végül leborulnak a nap előtt, a laodiceai adventizmus négy nemzedékét jelképezik. A kilencedik fejezetben azok, akik megkapják a pecsétet, sóhajtoznak és kiáltanak mindazok miatt az utálatosságok miatt, amelyek Jeruzsálemben belül történnek. Jeruzsálem Isten egyháza.

A három angyal üzenete a megtisztítási folyamat szemléltetése is. A három üzenet egy háromlépcsős próbatételi folyamatot képvisel, és megköveteltetik, hogy Lévi fiai átmenjenek az első próbán ahhoz, hogy egyáltalán részt vehessenek a második próbában. A harmadik próba más jellegű próba, mert olyan vizsgálatot képvisel, amely azonosítja, vajon Lévi fiai sikeresen kiállták-e az első két próbát. Ez egy prófétai lakmuszpróba. Az első próba táplálkozási próba (lelki értelemben), mert annak sikere vagy kudarca attól függ, hogy Lévi fiai elfogadják-e azt az üzenetet, amelyet a Szentlélek Illés által közöl, aki az a hírnök, aki előkészíti az utat a szövetség hírnöke számára.

A Jelenések könyvének első verse hangsúlyozza e üzenet komolyságát. Szándékosan azonosítja, hogy azt az üzenetet, amelyet az emberi hírnök, akit János képvisel, küld a gyülekezeteknek, Gábiel adta neki, aki Krisztustól kapta azt, aki viszont az Atyától kapta. Illés üzenete az istenség tekintélyével bír, és János, vagy Illés, vagy a „pusztában kiáltó szó” üzenetének elutasítása Jézus Krisztus kijelentésének elutasítását jelenti.

A második próba szempróba, mert miután Lévi fiai megették Illés üzenetét, amely annak az angyalnak a kezében volt, aki alászállt, hogy dicsőségével beragyogja a földet, elfogadták azt a biblikus módszertant, amely lehetővé teszi számukra, hogy helyesen megkülönböztessék az idők jeleit. Ez a módszertan lehetővé teszi Lévi fiainak, hogy felismerjék: az idők ama jelei azt tanúsítják, hogy az egyház és az állam az Egyesült Államokban egyesül, a fenevad képmása próbájának beteljesedéseként. Még fontosabb, hogy ezek az idők jelei, amikor a szent reformvonalak összefüggésébe helyeztetnek, az Alfa és az Ómega lényegét képezik, a kezdet szemlélteti a véget. A szent reformvonalak azonosítják, hogy Isten népének minden töle telhetőt meg kell tennie azért, hogy együttműködjék önmaga Isten pecsétjére való előkészítésének munkájában.

Ezért, szeretteim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak jelenlétemben, hanem most sokkal inkább távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségeteket. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő jókedvéből. Mindeneket zúgolódás és versengés nélkül cselekedjétek; hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elfajult nemzedék közepette, akik között ragyogtok, mint világító testek e világban. Filippi 2:12–15.

Dániel, Hananjá, Misáel és Azariás, szám szerint négyen, a világ hetednapi adventistáit jelképezik, akik 2001. szeptember 11-ét úgy ismerik fel, mint a Jelenések tizennyolcadik fejezete angyalának alászállása azonosítását, és úgy döntenek, hogy kezükbe veszik a kezében lévő elrejtett mannát, és megesszik azt. Az elrejtett manna, amelyet meg kell enni, amint azt Pál apostol az imént idézte, Istent jelképezi (az elrejtett mannát), aki népében munkálja mind az akarást, mind a cselekvést az Ő akarata és jókedve szerint. Pál a filadelfiaiakhoz küldött hírnököt jelképezi, és az ő üzenetének elutasítása halált jelentett. Dániel, Hananjá, Misáel és Azariás azokat jelképezik, akik úgy döntenek, hogy megesszik az elrejtett mannát.

Ezek között pedig Júda fiai közül valók voltak: Dániel, Hananiás, Misáel és Azariás. És a főudvarmester nevet adott nekik: Dánielt Baltazárnak nevezte el; Hananiást Sadraknak; Misáelt Mésaknak; Azariást pedig Abednégónak. Dániel pedig elhatározta szívében, hogy nem szennyezi be magát a király ételével, sem a borral, amelyet ivott; ezért kérte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie. Dániel 1:6–8.

Dániel eldönti, hogy meg kívánja enni azt az üzenetet, amely 2001. szeptember 11-én a mennyből szállt alá, és ugyanakkor elutasítja azt az üzenetet, amelyet Babilon eledele és itala jelképez. Aspenáz választotta ki, hogy a júdai foglyok közül kiket vigyenek a király elé.

És a király szólt Asfenáznak, az udvari szolgálai előjárójának, hogy hozzon az Izráel fiai közül, a királyi magból és a fejedelmek közül valókat: olyan ifjakat, akikben semmi fogyatkozás nincs, hanem szép külsejük, jártasak minden bölcsességben, ismeretben ügyesek, a tudományban értelmesek, és megvan bennük a képesség, hogy megálljanak a király palotájában; s hogy tanítsák őket a káldeusok írására és nyelvére. Dániel 1:4, 5.

Ha követjük a Jelenések könyve első fejezetének első versében azonosított parancsláncot, Nabukodonozor utasította Aspenázt, hogy válassza ki azokat a gyermekeket, akik beteljesítették

azt a jövendölést, amelyet Ézsaiás hirdetett Ezékiásnak. Aspenáz átvette az üzenetet, majd továbbadta Melzárnak, a heréltek fejedelmének. Nabukodonozor a mennyei Atyát jelképezi; Aspenáz Krisztust jelképezi, Melzár pedig Gábrielt jelképezi. Aspenáz tudta, mely gyermekeket kell kiválasztania, és már azelőtt tudta, hogy Dániel a helyes táplálkozási döntést fogja meghozni, mielőtt a király elé vitte volna.

Isten pedig kegyelemben és irgalmas jóindulatba helyezte Dánielt a főudvarmester előtt. És a főudvarmester ezt mondta Dánielnek: Félek az én uramtól, a királytól, aki kijelölteeledeltek és italotokat; miért kellene ugyanis látnia, hogy arcotok soványabb azokénál az ifjakénál, akik a ti korosztályotokhoz tartoznak? Így veszedelemben sodornátok fejemet a király előtt. Dániel 1:9, 10.

Melzár itt azonosítja a három angyal üzeneteinek első lépését. Az első lépés az, hogy féljük Istent, amint azt Melzárnak Nebukadneccartól való félelme szemlélteti. Az a héber „igazság” szó, amely a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének összekapcsolásával jött létre, e cikkekben korábban már bizonyítást nyert mint a három angyal háromlépéses próbatételi folyamatának jelképe. Ennek során több tanúbizonyság alapján megállapítást nyert, hogy az első angyal üzenete magában foglalta mindhárom, a három angyal üzenetei által jelképezett próbatételt. Az első angyal üzenete az örökkévaló evangéliumként van azonosítva, ami azt határozza meg, hogy ugyanaz az evangélium Ádám napjaitól Krisztus második eljövételéig.

És láttam egy másik angyalt az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, hogy hirdesse a föld lakosainak, és minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, nagy szóval ezt mondva: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait. Jelenések 14:6, 7.

Az első angyal üzenetének első lépése az Isten félelme. A második lépés az, hogy dicsőséget adjunk neki, a harmadik pedig ítélete órájának elérése. A másik két angyal üzenetéhez való viszonyában az első angyal üzenete ez: „féljétek az Istent”. A második angyal üzenete ezután Babilon bukását hirdeti meg, és akár az első angyal Millerita mozgalmában, akár a harmadik angyal mozgalmában, a Babilonból való kihívás az a pont, ahol a Szentlélek kiárasztásának megnyilvánulása végbemegy. Abban az időszakban, akár Éjféli Kiáltásként, akár hangos kiáltásként, akár késői esőként van ábrázolva, azok, akik az üzenetet hirdetik, Istent dicsőítik. A második angyal üzenete az a pont, ahol Isten dicsőséget kap, és ez az időszak egy olyan időponthoz vezet, amikor a vizsgálati ítélet a Millerita történelemben megkezdődött, vagy a Babilon paráznájának ítéletéhez, amely a vasárnaptörvény válságában következik be.

Melzár félelme az első angyal üzenetét jelképezi, és ezzel kezdetét veszi a tíznapos étrendi próba, amelyet a tízes szám szintén próbának jelöl. Melzárnak az a kijelentése, hogy fél a királytól, ugyanaz volt, mint Dánielé, aki Istent inkább félte, mint a királyt, és szívében elhatározta, hogy nem szennyezi be magát Babilon ételével. Dánielnek és a három derék ifjúnak a próbatételi ideje három év volt, így ez a három angyal üzenetének három lépését jelképezi.

A király pedig a király ételéből és abból a borból, amelyet ő ivott, mindennapi ellátást rendelt számukra, hogy három esztendeig neveljék őket, és annak végén a király elé álljanak. Dániel 1:5.

Dániel első fejezete az első angyal üzenetének felhatalmazását jelképezi, és ott jelölődik ki az étrendi próba kezdete, amelyet a millerita történelemben a kis könyv megevése ábrázolt. Dániel és a három méltó esetében a próbaidőszak e három év első tíz napja alatt ment végbe. A tíz a próbatételi folyamat jelképe, amint azt az ősi Izráel példázza, amikor elutasították a tizedik próbát, amelyet Józsué és Káleb üzenete képviselt. Ugyanez jelenik meg a szmirnai gyülekezet üldöztetésének idejében is.

Semmit se félj, amiket szenvedned kell: ímé, az ördög némelyeket közületek börtönbe vet, hogy megpróbáltassatok; és tíz napig nyomorúságotok lesz: légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját. Jelenések 2:10.

A szmirnai gyülekezetnek szóló intés az volt, hogy ne féljen a megpróbáltatás folyamatától, mert ha Isten félelmében élnek, Ő istenfélő félelmüket az élet koronájával jutalmazza meg. Ezt az istenfélő félelmet jelképezi Dániel vágya, hogy a mennyei mannából egyék.

Akkor ezt mondta Dániel Melzárnak, akit a főudvarmester Dániel, Hananjá, Misáel és Azarjá fölé rendelt: Kérlek, tedd próbára szolgálodat tíz napig, és adjanak nekünk főzelékféléket eddelül, és vizet italul. Azután tekintsd meg a mi ábrázatunkat teelőtted, és azoknak az ifjaknak az ábrázatát, akik a király ételéből esznek; és amint látod, úgy cselekedj szolgáliddal. Ő tehát engedett nekik ebben a dologban, és tíz napig próbára tette őket. Dániel 1:10–14.

Az első próba az volt, hogy féljék Istent, amint azt Melcár és Dániel példája szemlélteti, amikor Dániel szívében elhatározta, hogy nem fertőzteti meg magát Babilon ételével és italával. Az első angyal üzenetének második eleme az, hogy dicsőséget adjunk Istennek, ami az étrend hatásainak látható megnyilvánulását jelképezi. Tíz nap elteltével Dániel és a három jeles férfi testi megjelenésükkel dicsőítették Istent.

És tíz nap elteltével az ő orcájuk szebbnek és testük kövérebbnek látszott mindazokénál az ifjakenál, akik a király eddeléből ettek. Ezért Melzár elvette tőlük a nekik rendelt eddel és a bort, amelyet inniuk kellett volna, és zöldségféléket adott nekik. Ennek a négy ifjúnak pedig Isten tudományt és értelmet adott minden írásban és bölcsességben; Dánielnek pedig értelme volt minden látomás és álom felől. Dániel 1:15–17.

A négy gyermek kiállta az étrendre vonatkozó első próbát, ott, ahol Ádám és Éva elbuktak, és amely azt az első próbát jelképezte, amellyel Krisztus közvetlenül a keresztsége után szembesült. Krisztus keresztsége prófétai vonalában az első üzenet felhatalmazása volt. Felhatalmazta és megerősítette a „kiáltó szó a pusztában” által hirdetett üzenetet. Ezután pedig, miként Dániel és a három méltó esetében, Krisztus is negyven napon át az étrend tekintetében került próbára, ahogyan Dániel tíz napon át. Dániel és Krisztus annak a rejtett mannának a próbáját jelképezték, amely a 2001. szeptember 11-én alászállt angyal kezében volt. Két további próba következett Krisztus, és Dániel számára. A második próba az volt, ahol Dániel és a három méltó ábrázatukkal dicsőítették Istent. A Krisztus számára az étrendi próbát követő próba szintén a dicsőséget jelképezte.

És monda neki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy váljék kenyérré. Jézus pedig felele neki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével. Azután az ördög felvivén őt egy igen magas hegyre, megmutatá neki e világ minden országát egy szempillantásban. És monda neki az ördög: Mindezt a hatalmat neked adom, és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. Ha azért leborulva imádsz engem, mind a tied lesz. Jézus pedig felelvén monda neki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. Máté 4:3–8.

Miután Krisztus kiállta az étrendre vonatkozó próbát, Sátán ezután a világ minden országának „dicsőségét” kínálta fel neki, Krisztus pedig ehelyett úgy döntött, hogy a királyok Királyát dicsőíti. Ádám és Éva elbuktak az első próbában, és azonnal fügelevelekkel igyekeztek elrejteni arcukat, mert többé nem tükrözték Isten dicsőségét, amelyet az a világosság köntöse jelképezett, amelyet korábban viseltek. Amikor Dániel és a három ifjú kiállta az étrendi próbát, akkor „ismeretet és értelmet nyertek minden írásban és bölcsességben; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz.”

Átmentek a második próbán, amely egy Melzár által lefolytatott látáspróba volt. A millerita történelemben a második angyal üzenete jelölte ki a különbséget azok között, akik elfogadták, és azok között, akik elutasították a pusztában kiáltó „szózat” üzenetét, amint azt William Miller képviselte. Prófétai értelemben a millerita mozgalom ekkor vált a protestantizmus látható és egyedül igaz szarvává, míg azok, akik elutasították az üzenetet és a mozgalmat, Róma leányaivá lettek. Azt választották, hogy Babilon eledelét egyék és borát igyák, szemben a kis könyvvel. Három év végén Dánielt és társait Nebukadneccár elé vezették, hogy megítélje őket.

Amikor pedig leteltek azok a napok, amelyeknek végén a király megparancsolta, hogy vezessék őket elébe, a főudvarmester bevitte őket Nabukodonozor elé. És szólt velük a király; de mindnyájuk között nem találtatott senki Dánielhez, Hanániához, Misáélhoz és Azáriához fogható; ezért a király előtt állottak. És a bölcsességnek és értelemnek minden dolgában, amely felől a király tudakozódott tőlük, tízszerte kiválóbbaknak találta őket, mint mind az írástudókat és varázslókat, akik egész birodalmában voltak. És Dániel ott maradt Círus király első esztendejéig. Dániel 1:18–21.

Dániel és a három hűséges ifjú kiállta a „tíz” nap próbáját, és amikor végső vizsgájukon megmérettettek, „tízszer” bölcsőbbnek találtattak mindenki másnál.

Dániel első fejezete az első utalás az első angyal üzenetére abban a könyvben, amely Dániel és Jelenések könyvéből áll. Ugyanazokkal a jellemzőkkel bír, mint a Jelenések tizennegyedik fejezetében szereplő első angyal. Fenntartja a Jelenések első versében először említett igazságot, mert Nabukodonozor üzenetet adott Aspenaznak, aki viszont továbbadta az üzenetet Melzárnak, aki aztán kapcsolatba lépett Dániellel. Az Atya üzenetet adott Krisztusnak, aki viszont továbbadta az üzenetet Gábielnek, aki aztán kapcsolatba lépett Jánossal.

Az átadott üzenet, amely az az üzenet, amely most pecsétje alól felnyitattik, azonosítja az Atya közlési folyamatát az Ő egyháza felé. Az első dolog, amelyet az Atya úgy dönt, hogy azonosít egyháza számára, a három angyal háromlépcsős megpróbáltatási folyamata. Isten profétai Igéje

több prófétai vonalon, valamint a milleriták történelme által igen gondosan részletezte ezt a folyamatot. Ezek az igazságok lényeges elemét képezik annak az elrejtett mannának, amely az angyal kezében volt, amikor 2001. szeptember 11-én alászállt.

Lehetetlen részesülni benne, és ennél fogva kiállni a második próbát, ha az első próbát nem álltad ki. Ezt az igazságot Krisztus és a milleriták történetében világosan szemléltették. Dániel második fejezete a második próba, amely által — miként White testvérő kijelenti — „örök sorsunk eldől”. Továbbá kijelenti, hogy ez az a próba, amelyet „ki kell állnunk, mielőtt elpecsételtetnénk”. Ez a próba most már csaknem befejeződött.

Dániel második fejezete a fenevad képmásának próbájáról szól, és igen találó, hogy e fejezet egy nagy képről szól, valamint hogy Dániel csak azért ismerhette fel ezt a próbát, mert kiállta az étkezési próbát, és „tízszerte” nagyobb „értelemmel” és „bölcsséggel” áldatott meg. Miként a próba intésével kapcsolatban Ellen White írásaiban, Dániel második fejezetében a képmás próbája olyan próba, amely életre vagy halálra szóló következményeket jelképez.

Ezért a király megharagudott, igen felindult, és megparancsolta, hogy Babilon minden bölcset pusztítsák el. És kiment a rendelet, hogy a bölcseket öljék meg; és keresték Dánielt és társait, hogy őket is megöljék. Dániel 2:12, 13.

Dániel első fejezetében még van néhány további prófétai kérdés, amellyel foglalkoznunk kell, és ezekkel a kérdésekkel a következő cikkben foglalkozunk majd.

„Láttam egy sereget, amely jól őrzötte és szilárdan állt, semmi támogatást sem adva azoknak, akik a testület megalapozott hitét meg akarták ingatni. Isten helyesléssel tekintett rájuk. Három lépést mutattak meg nekem: az első, a második és a harmadik angyal üzenetét. Kísérő angyalom ezt mondta: »Jaj annak, aki e üzenetekből akár egy tömböt elmozdít, vagy egy szeget megmozdít. E üzenetek igaz megértése létfontosságú. Lelkek sorsa függ attól, miként fogadják azokat.« Ismét végigvezettek engem ezeken az üzeneteken, és láttam, milyen drágán vásárolta meg Isten népe a maga tapasztalatát. Sok szenvedés és súlyos küzdelem árán szerezték azt meg. Isten lépésről lépésre vezette őket, mígnem egy szilárd, mozdíthatatlan platformra helyezte őket. Láttam egyeseket, amint a platformhoz közeledtek, és megvizsgálták az alapot. Némelyek örvendezve azonnal felléptek rá. Mások hibát kezdtek keresni az alapban. Azt kívánták, hogy eszközöljenek rajta javításokat, és akkor a platform tökéletesebb lenne, a nép pedig sokkal boldogabb. Némelyek leléptek a platformról, hogy megvizsgálják azt, és kijelentették, hogy helytelenül rakták le. De láttam, hogy csaknem mindnyájan szilárdan megálltak a platformon, és intették azokat, akik leléptek róla, hogy hagyjanak fel panaszaikkal; mert Isten volt a Fő Építő, és ők Őellene harcoltak. Elbeszélték Isten csodálatos munkáját, amely a szilárd platformra vezette őket, és egy akarattal szemüket az égre emelve fennszóval dicsőítették Istent. Ez hatással volt némelyekre azok közül, akik panaszkodtak és elhagyták a platformot, és ők alázatos tekintettel ismét felléptek rá.”

„Visszairányították figyelmemet Krisztus első eljövételének hirdetésére. János Illés lelkével és erejével küldetett, hogy elkészítse Jézus útját. Akik elvetették János bizonyágtételét, azoknak nem váltak javára Jézus tanításai. A jövetelét előre hirdető üzenettel szembeni ellenállásuk olyan helyzetbe sodorta őket, hogy nem tudták készséggel befogadni a legerősebb bizonyítékot

arra nézve, hogy Ő a Messiás. Sátán azokat, akik elvetették János üzenetét, tovább vezette, hogy még tovább menjenek: Krisztust is elvessék és megfeszítsék. Ezzel olyan helyzetbe helyezték magukat, hogy nem részesülhettek az áldásban pünkösdi napján, amely megtanította volna nekik a mennyei szentélybe vezető utat. A templom kárpitjának [meghasadása] megmutatta, hogy a zsidó áldozatokat és szertartásokat többé nem fogadják el. A nagy Áldozat bemutatott, és elfogadtatott, és a Szentlélek, amely pünkösdi napján alászállt, a tanítványok gondolatait a földi szentélyről a mennyekre irányította, ahová Jézus a maga vére által bement, hogy engesztelésének áldásait kiáraszsa tanítványaira. A zsidók azonban teljes sötétségben maradtak. Elveszítették minden világosságot, amelyet az üdvösség tervéről nyerhettek volna, és továbbra is haszontalan áldozataikban és felajánlásaikban bíztak. A mennyei szentély foglalta el a földi helyét, ők azonban semmit sem tudtak e változásról. Ezért nem részesülhettek Krisztus közbenjárásának áldásaiban a szenthelyen.”

„Sokan borzadályal tekintenek a zsidók magatartására Krisztus elutasításában és keresztre feszítésében; és miközben szégyenteljes bántalmazásának történetét olvassák, azt gondolják, hogy szeretik Őt, és nem tagadták volna meg, mint Péter, sem nem feszítették volna keresztre, mint a zsidók. De Isten, aki mindenki szívét olvassa, próbára tette azt a Jézus iránti szeretetet, amelyről azt vallották, hogy érzik. Az egész menny a legmélyebb érdeklődéssel figyelte az első angyali üzenet fogadtatását. De sokan, akik azt vallották, hogy szeretik Jézust, és könnyeket hullattak, miközben a keresztről szóló történetet olvasták, kigúnyolták eljövételének örömhírét. Ahelyett, hogy örömmel fogadták volna az üzenetet, azt állították róla, hogy téveszme. Gyűlölték azokat, akik szerették az Ő megjelenését, és kizárták őket a gyülekezetekből. Azoknak, akik elutasították az első üzenetet, a második sem válhatott javukra; és az éjféli kiáltás sem volt hasznukra, amely arra szolgált volna, hogy felkészítse őket arra, hogy hit által Jézussal együtt belépjenek a mennyei szentély szentek szentjébe. És az első két üzenet elutasításával úgy elsötétítették értelmüket, hogy semmi világosságot nem láthatnak a harmadik angyal üzenetében, amely megmutatja az utat a szentek szentjébe. Láttam, hogy miként a zsidók keresztre feszítették Jézust, úgy a névleges egyházak is keresztre feszítették ezeket az üzeneteket, és ezért nincs ismeretük a szentek szentjébe vezető útról, és nem részesülhetnek Jézus ottani közbenjárásának áldásában. A zsidókhoz hasonlóan, akik haszontalan áldozataikat ajánlották fel, ők is haszontalan imáikat ahhoz a szentélyrészhez küldik fel, amelyet Jézus elhagyott; és Sátán, örvendezve a megtévesztésnek, vallásos jelleget ölt, és e magukat keresztényeknek vallók elméjét magához vonzza, erejével, jeleivel és hazug csodáival munkálkodva, hogy törét rájuk zárja.” Korai írások, 258–261.